

Nr 1301

Av herr **Ernulf**, i anledning av skrivelse från talmanskonferensen med överlämnande av en från konstitutionsutskottet inkommen skrivelse med förslag till ny riksdagsstadga.

Förslaget till riksdagsstadga föranleder mig att anföra följande.

Allmänt: Benämningen "riksdagsstadga" synes vara att föredraga. "Riksdagens arbetsordning" kan lätt förväxlas med riksdagsordningen.

13 §. Justitieukskottet synes också böra bereda frågor som rör arrendenämnderna, som ju inom arrendelagstiftningen i stor utsträckning motsvarar hyreslagstiftningens hyresnämnder.

20 §. Frågor om ungdomsverksamhet förefaller naturligt höra till socialutskottet, om verksamheten bedrivs av barnavårdsnämnd eller liknande organ, samt till skolutskottet, om det gäller verksamhet inom skolans ram. En jämkning i enlighet härmed förordas.

31 §. Att enighet bör eftersträvas vid handläggning enligt denna paragraf är så självklart att ett uttryckligt stadgande därom förefaller överflödigt. Andra punkten föreslås alltså utgå.

33 §. Jag ifrågasätter, om hänvisningen till 30 § inte rätteligen bör avse 32 §. Vidare föreslås en redaktionell jämkning av andra stycket, där det talas om "skrivelsen" utan att ordet "skrivelse" tidigare använts i paragrafen.

34 §. I sista stycket föreslås att ordet "skall" utbyts mot "bör". Det kan väl knappast vara meningen att en motion som av någon anledning avlämnas i färre antal exemplar än fyra inte skall mottagas. Sammanställningen "skall" och "bör" i den ifrågavarande punkten kan emellertid föra tanken till en sådan rigorös tolkning.

35 §. Hänvisningarna till 30 resp. 31 § förefaller rätteligen avse 32 resp. 33 §.

36 §. Ordet "skall" i första stycket sista punkten bör utbytas mot "bör". Jämför vad som ovan anförts angående 34 §. Ett tryckfel bör rättas så att "besluter" ändras till "beslutar".

37 §. Inte heller beträffande enkel fråga bör det stadgas att ett visst antal exemplar "skall" inges. Det bör stå "bör". Stadgandet i andra stycket andra punkten bör enligt min mening utgå. Det förefaller mig lämpligast att frågan huruvida särskilda frågestunder bör bibehållas i den nya enkammarriksdagen prövas förutsättningslöst innan riksdagsstadgan tar ställning därtill.

44 §. Ett stort mått av frihet måste lämnas ledamöter att i anledning av debatten i en fråga begära ordet utan anmälan dagen före. För övrigt

kommer utskottsutlåtandena ledamöterna till handa så sent att det ofta är omöjligt att ta närmare del av dem innan kansliet stängs dagen innan de behandlas i kammaren. Enligt min mening bör paragrafen helt utgå eller åtminstone uppmjukas till en ren rekommendation.

45 §. "Högst två repliker" bör enligt min mening ändras till "högst tre repliker".

48 §. Orden "högst två gånger" i andra stycket andra punkten bör enligt min mening ändras till "högst tre gånger". Tre korta replikväxlingar kan knappast anses för mycket för att belysa det ämne som behandlas.

51 §. Orden "med utelämnande av motiveringen" bör enligt min mening utgå. Ibland kan just motiveringen som alternativ till utskottets motivering vara det mest intressanta. Det bör därför överlämnas åt ledamot, som framställer yrkande, att själv avgöra om någon motivering bör bifogas yrkandet eller ej. Hur skall man för övrigt eljest förfara, t. ex. då yrkandet går ut på att vad ledamoten vill anföra bör bringas till Kungl. Maj:ts kännedom som riksdagens åsikt?

Av paragrafen framgår ej vem som skall ombesörja att yrkandet delas ut till ledamöterna. Jag förutsätter att detta bestyr skall åligga kammarkansliet. I vart fall kan det väl inte vara ett villkor för att proposition skall ställas på yrkandet att utdelning medhunnits?

52 §. Enligt min mening bör öppen omröstning alternativt kunna förrätas med handuppräckning. Ett stadgande härom föreslås alltså.

59 §. Stadgandet i andra stycket, att valsedel inte får upptaga flera namn än det antal personer valet avser, bör enligt min mening inte få uppfattas så att en valsedel med för många namn blir ogiltig. I stället bör de överskjutande namnen anses obefintliga. Ett uttryckligt stadgande härom föreslås.

69 §. Hänvisningen till 25 § torde avse någon annan paragraf.

72 §. Tredje stycket föreslås utgå. Ett samråd mellan talmanskonferens och utskott angående utskottets studieresor torde vara befogat. Om närmare bestämmelser anses böra meddelas angående studieresorna, bör det enligt min mening inte ankomma på talmanskonferensen utan på riksdagen att meddela bestämmelserna.

Utöver vad som nu sagts synes en viss överarbetning av förslaget i språkligt hänseende vara önskvärd.

Jag hemställer,

att vad ovan anförts och yrkats måtte beaktas vid den slutliga utformningen av riksdagsstadgan.

Stockholm den 3 november 1970

Gudmund Ernulf (fp)